2014-09-06

Geestelijk Zijn versus een Christen Zijn – Deel 1

Dag allemaal,
Barb en ik hebben hele andere gewoontes als het gaat om stukken zeep. Barb gebruikt zeep totdat het de grootte van een muntje heeft. Vaak verzamelen verschillende van deze kleine fragmenten zich rond de wastafel en douche, zoals kuddes vee zich rond een plas water verzamelen. Het ene stukje is misschien deodorant geweest, een ander ongeparfumeerde zeep. Maar ze eindigen allemaal ter grootte van een muntje en ze komen allemaal terecht rond de kraan, wachtend op iemand die medelijden met ze heeft en hun leven eindigt door ze in de prullenbak te gooien.

Die iemand ben ik. Als een stukje zeep zo klein is dat ik het telkens laat vallen, of als het kapot breekt, duw ik het douchegordijn aan de kant en met een onderhandse zwaai gooi ik het in de prullenbak die naast het toilet staat. Daar ga je dan, je bent er geweest, stukje zeep. Je hebt alles gegeven, maar nu is het voorbij!

Zeep Christenen, welke geur hebben zij?
Jaren geleden was het eenvoudig te weten wie christen was en wie niet. In de jaren ’60 en ’70, tijdens de charismatische vernieuwing, waren de christenen degenen die naar bidstonden gingen, naar Bijbelstudies, die het geweldig vonden dat Charles en Francis Hunter genezingssamenkomsten gingen houden in de stad, die regelmatig christelijke boekwinkels bezochten, en die naar christelijke ‘rock’ luisterden, of naar jonge zangeressen met namen als ‘Honeytree’ en ‘Evie’

Als je die dingen niet deed, wisten wij voor 90% zeker dat je geen christen was. Als je een vraag had of een gitaar in een christelijke samenkomst ok was voor God, was je waarschijnlijk niet wedergeboren.

Maar in de jaren ’80 en ’90, werd het vager, zoals het geval is met kleine stukjes zeep die je in elkaar drukt, zodat je een groter stukje zeep hebt dat je nog even kunt gebruiken, maar waarvan je nu niet meer weet welk stukje wat geweest is. Mensen gingen vragen of je Evangelisch of Charismatisch was. En als je Charismatisch was, ben je dan Pinksteren, of Woord van Geloof? Nog later begon je meer verschillende stukjes zeep te zien, zoals profetisch, apostolisch, persoonlijke profetie, een Brownsville of Lakeland christen, of misschien een ‘voorbidder’ of ‘profetische aanbidding’ stukje zeep.

En vandaag, zoals er veel soorten zeep te koop zijn, hebben we christenen van iedere smaak, geur, en verschijning. Sommigen presenteren zich als een nieuwe ‘zie mij eens’ stukje zeep en anderen zijn als kleine muntjes zeep ‘Ik ben een ….christen’. (vul de lege ruimte maar in met sexuele oriëntatie, politieke voorkeur, of welk naamplaatje dan ook)

Waarom zegt ‘Ik ben een christen’ niet genoeg, zonder daar allerlei dingen aan toe te moeten voegen? Soms wil ik die gewoon aan de kant gooien, zoals met die kleine stukjes zeep, en tegen ze zeggen “Word eindelijk eens volwassen en zondig niet meer, of noem jezelf geen christen!”

Waarom zag een gelovige in het Nieuwe testament er zo anders uit dan veel gelovigen vandaag?
In de tijd dat het Nieuwe Testament geschreven werd, kwamen discipelen van Jezus, en niet gelovigen in Jezus, en ja, daar is een duidelijk verschil tussen, in huizen bij elkaar, zoals de meeste christenen dat nu ook wereldwijd doen. Gezinnen die bij elkaar komen, met collega’s, en vaak met iemand die nog niet wedergeboren is, die een ‘persoon van vrede’ voor iemand is.

De evangeliën waren net geschreven en veel ooggetuigen van de gebeurtenissen in de evangeliën leefden nog en grepen hele huishoudens aan met hun verhalen over hun tijd met Jezus. Aan het eind van het leven van Paulus en Petrus, zegt Petrus dat hij de brieven die Paulus naar die huisgebaseerde gemeentes geschreven had, de Schrift is, want hij zegt in zijn laatste brief, helemaal aan het eind daarvan:

“Zoals ook onze geliefde broeder Paulus naar de hem gegeven wijsheid u geschreven heeft….daarin is een en ander moeilijk te verstaan, wat de onkundige en onverstandige lieden tot hun eigen verderf verdraaien, evenals trouwens de overige schriften.” (2 Petrus 3:15-16)

Men was enthousiast over de nieuwe geboorte, en wilde leren wat dit nieuwe leven inhield. Het feit dat God niet meer in een tempel woont, maar met Pinksteren in de mens is komen wonen, verbaasde hen met ontzag. God die in de mens woont, wie had dat ooit gedacht!

De cultuur in die tijd
In die tijd waren er zo'n 10 Romeinse keizers die de gelovigen vervolgden. Deze keizers wilden als god erkent worden, wat discipelen van Jezus in een moeilijk parket bracht: Christus herroepen en leven, of Hem erkennen, en sterven.

Daarbuiten was het de gewoonte een zakendeal af te sluiten met het offeren aan een god in de tempel, om daarna seks met een tempel prostituee te hebben.

Tyatira stond hierom bovenal bekend, bovendien controleerden de gildes, en de vakbonden alle handel in Tyatira. Misschien is dit tevens een reden voor Lydia geweest om haar kleding handel te verhuizen van Tyatira naar Filippi. De paarse verf en kleding uit Tytira was van de hoogste kwaliteit en bijzonder modern in die tijd. (Handelingen 16:14-40)

In de gemeente van Tyatira was een vrouw, die de Heer de bijnaam 'Izebel' geeft, in Openbaring 2:20, die de mensen als een profetisch woord vertelde dat je best een christen kon zijn, tempel seks kon hebben en offers aan goden kon brengen, omdat God immers wil dat jij je brood kunt verdienen…(Ik heb een serie over de echte Izebel geest, als je geïnteresseerd bent, maar dit geeft je een goed idee – het is niet een vrouw die de pastor allerlei problemen bezorgt)

Christenen zaten in een moeilijk parket. Hoe konden zij in hun behoeften voorzien met een slecht betaalde baan? Want als men zakencontracten wilde sluiten, of koper, leer of purper wilde kopen, dan moest men aan de goden offeren en seks hebben met een tempel prostituee.

De wereld van gnosticisme
Ergens tegen het eind van het leven van Paulus en Petrus, die rond het jaar 66 stierven, maar nog voordat Johannes 40 jaar later overleed, ontstond er een geloof dat we gnosticisme noemen (van het Griekse woord 'geleerd'), waarschijnlijk deels door de druk van de cultuur om deel van de samenleving en de handel te willen zijn, zoals in Tyatira. Christenen wilden als de wereld zijn, maar toch een christen zijn. Ze wilden niet sterven voor hun geloof als dat niet hoefde. Izebel zei dat het ok was om bij de cultuur te horen en christen te zijn, dus zo kwam het dat mensen God 'kenden' met hun verstand, maar zich niet hoefden af te scheiden van de cultuur.

De essentie van het gnosticisme is dat het lichaam van de aarde is en weer tot stof wederkeert en dus onafscheidelijk verbonden is met zonde. Maar de geest is wedergeboren, Christus in jou, dus is je geest heilig en ga je naar de hemel. Omdat het lichaam van de aarde is, kun je leven zoals je wilt, want van binnen ben je een gelovige in Jezus en ga je dus naar de hemel. Gaandeweg werd het zo dat dit geloof ervoor zorgde dat mensen 'gelovigen' in Jezus konden zijn, zonder echt een 'discipel' van Hem te zijn, of zelfs zonder Hem in hun hart te kennen.

De Heilige Geest kennen maar niet wedergeboren zijn
Dit is de reden waarom er zoveel 'zeep geuren' van christenen zijn. Ze kennen God met hun verstand, ze zijn gnostici, erkennen dat Jezus God is, maar ze leven als de wereld. Als ze Hem wel zouden kennen, zouden ze dan niet de zonde achter zich laten en groeien richting heiligheid?
Bedenk dit:

Jezus vertelde de discipelen in Johannes 14:17, sprekend over de Heilige Geest: "Gij kent Hem, want Hij blijft bij u. En Hij zal in u zijn." De discipelen kenden de Heilige Geest, omdat ze met Jezus omgingen, Hem geweldige wonderen zagen doen en ze zelfs mensen genezen hadden en demonen door de Geest uitdreven. Dus kenden ze Hem.

Vergeet niet, dat deze discipelen niet wedergeboren waren – en **toch kenden ze de Heilige Geest**. In onze tijd hebben velen echte ervaringen met de Heilige Geest. Ze komen in de kerk, gaan naar voren, enzovoorts. Sommigen kennen Hem omdat ze een familielid in huis hebben die een discipel is, of omdat ze toen ze kind waren naar een Geest vervulde gemeente gingen. Maar ze hebben hem niet in hen, en DAT maakt iemand een christen.

Volgende week – meer over ‘christenen’ die zeggen dat ze gelovigen in Jezus zijn, maar in de zonde blijven.
Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar: cwowi@aol.com

2014-09-13

Geestelijk Zijn versus een Christen Zijn – Deel 2

Dag allemaal,
“John, mijn vriendin Sarah die de Heer nog niet kende, kwam mee naar de kerk en ze ging voor gebed naar voren. De Heilige Geest kwam over haar, ze begon te huilen en zei dat ze zo’n vrede voelde. Maar nu lijkt het dat ze niet veranderd is, en ze wil niets meer met mij te maken hebben.”

“Ik heb mijn vriend meegenomen naar de dienst, en hij stak zijn hand op, en nadien hebben we samen over de Heer gesproken, maar het lijkt er nu op dat er niets veranderd is bij hem.”

Ik heb het nu niet over eens gered, altijd gered, maar ik vraag mij af of ze zo wie zo wel gered waren. Voordat Jezus naar het kruis ging, vertelde Hij de discipelen dat zij de Heilige Geest kenden, want Hij was bij hen, en zij hadden zelfs melaatsen genezen en demonen uitgeworpen – nog voordat ze wederom geboren waren. Dus het IS mogelijk dat mensen de Heilige Geest kennen, zelfs deel zijn in de bediening, en toch niet wedergeboren zijn.

Zoals kinderen stickers verzamelen
Onze kerkcultuur telt de opgestoken handen en het aantal mensen dat naar voren gekomen is, en zegt “Zij zijn wedergeboren, zie hier wat wij met ons geld doen, dus geef alsjeblieft meer.” Hele bedieningen worden gewaardeerd door het aantal mensen dat gered wordt, zoals men beloningsstickers geeft aan kinderen op de kleuterschool.

Maar ik weet uit eigen ervaring, en omdat ik mensen ken die daar over gaan, dat diezelfde mensen vorige maand bij een andere bediening ook ‘gered’ werden, en de maand daarvoor in weer een andere dienst, en vorig jaar bij een evangelist – maar de grootste meerderheid blijft onveranderd, en blijft een zondig leven leiden. Maar ja, het staat goed in een nieuwsbrief, nietwaar?

Omdat de kerkcultuur zegt dat een opgestoken hand en een gebed hetzelfde is als wedergeboren zijn, heerst er verwarring in het lichaam van Christus als diezelfde mensen onveranderd blijven. WIJ staken onze hand op en zijn werkelijk wedergeboren, maar hoe zit dat met HEN? Zij gingen naar voren, met tranen van bekering, en ze ‘voelden’ iets van God – maar nu willen ze niets meer met je te maken hebben en ze vinden je maar vreemd.

Als eerste: God doet altijd goed, ongeacht wie het is
Het eerste wat we moeten doen, is het kerkgebouw-denken achter ons laten, om Bijbels te gaan denken. Ook al ervaart iemand God, dat wil nog niet zeggen dat ze automatisch wedergeboren zijn. Onze Vader is zo veel groter, want Hij laat de zon opgaan en de regen vallen over zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen. Iedereen die het uitroept naar Hem, zal Hij helpen, ook al heeft die persoon niet de bedoeling met Hem te gaan wandelen; ze roepen het uit naar Hem omdat ze op dat moment hulp nodig hebben.

Voor iedere persoon die vertelt: “Ik stond op het punt dood te gaan, maar ik riep het toen uit naar de Heer en vertelde Hem dat als Hij mij zou helpen, ik Hem zou gaan dienen, en sinds die tijd heb ik met Hem gewandeld”, zijn er duizenden die dezelfde belofte maken, maar zich daar niet aan houden. En toch is Hij altijd trouw om goed te zijn voor iedereen.

De korte versie
In een tijd van gebed werden mijn ogen geopend voor Zijn wereld en was ik, zoals de apostel Johannes dat zegt ‘in de Geest’. Mijn engel stond voor mij en nadat hij mij verteld had wat de Vader

voor mij had, zei hij dat de Vader hem toestemming gegeven had vragen van mij te ontvangen. Ik vroeg “Hoe denk jij over de Vader?” Onmiddellijk vlogen we met hoge snelheid weg, en kwamen we ergens in oost Afrika aan.

We stonden ongeveer 1 meter boven de grond en keken naar een man met een kar vol groenten dat hij uit zijn tuin geoogst had. Zijn vrouw zei hem gedag in een taal die ik niet verstond, en hij duwde zijn kar met groenten de straat op, richting de markt.

Terwijl wij, onzichtbaar voor de man, met de man meeliepen, nog steeds 1 meter van de grond, vertelde de engel dat die groentes op zijn kar het grootste inkomen van die man vertegenwoordigde, en dat hij hoopte dat iemand op de markt zijn oogst wilde kopen. Hij zei dat zijn vrouw 3 dingen voor zichzelf zou willen kopen van dat geld, al had ze dat niet aan haar man verteld, maar de Vader kende haar hart: een borstel, kam en een handspiegeltje. De man zelf wilde genoeg geld hebben om wat geiten te kunnen kopen om daarmee te fokken en een beter inkomen voor zijn gezin te kunnen hebben.

Nu het punt waar het om gaat – de engel zei tegen mij ‘Nu moet je opletten wat de Vader gedaan heeft’ op het moment dat de man contact maakte met iemand op de markt, die zijn hele oogst wilde kopen. Hij kwam terug bij zijn vrouw, vol vreugde, en de engel meldde mij dat de Vader zo genadig geweest was dat hij niet alleen de oogst verkocht had, maar dat de Vader ook de prijs zo geregeld had dat de man zijn geiten kon kopen en zijn vrouw haar borstel, kam en spiegel.

Toen de man thuis kwam en zijn vrouw alles vertelde, verblijden zij zich en ineens vond de manifestatie van de Geest, genaamd vertolking van tongen plaats, en begreep ik wat ze zeiden – zij maakten Allah groot om zijn goedheid en zijn zegen waardoor ze de oogst konden verkopen en geld verdienen.

Onmiddellijk moest ik aan Hosea 2:7-8 denken, waar de Heer spreekt over overspelig Israel, dat Baäl prijst voor hun graan, wijn, olie, zilver en goud. De Heer zegt daar dat ze niet beseften dat Hij hen al deze dingen gegeven heeft, zodat zij terug naar Hem zouden gaan, omdat Hij de Bron van al het goede is, maar ze deden dat niet.

Het was een schok voor mij dat de Vader moslims op die manier zegende, en ik was tegelijkertijd verbaasd en verward. Mijn engel keek me aan met een blik van ‘dat je dat niet snapt’ en zei toen “Heb je niet gelezen dat jouw Vader de zon laat schijnen op de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen, en de regen laat vallen op zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen, en ben jij niet geboden net als Hem te zijn?”

Ik reageerde: “Dit is geweldig, fantastisch! Ik had geen idee (Hoe groot en goed Hij is). Dit zou op TBN moeten komen of in de Charisma!” Hij antwoordde met een schalkse blik “Jouw Vader doet dit soort dingen iedere dag, miljoenen malen vermenigvuldigd, in de hele wereld. Hoe kan het dat jij denkt dat die in een TV show of een tijdschrift passen? Alleen de komende eeuwen zullen de goedheid van jouw Vader onthullen!”

En daarmee was ik ineens weer alleen in de woonkamer, nog veel meer vol ontzag over mijn Vader.

Hij zal iedereen die Hem aanroept, aanraken
Toen Jezus in Mattheüs 5:44-48 zei dat we goed moeten doen aan onze vijanden, zei Hij dat omdat de Vader dat ook doet – Hij laat Zijn zon opgaan over bozen en goeden – en wij moeten als Hem zijn. Dus als de Vader weet dat iemand hulp nodig heeft, ook al weet Hij dat die persoon helemaal niet van plan is met Hem te wandelen, geeft Hij die hulp. Zoals Jacobus zei: Iedere goede gave en elk geschenk dat volmaakt is, daal van boven neer, van de Vader der lichten, bij wie geen verandering is, of zweem van ommekeer. (1:17-18)

Jezus zei dat Hij alleen deed wat Hij de Vader zag doen, dus wat over Jezus gezegd werd, was allereerst waar over de Vader: “Hij is rondgegaan, weldoende en genezende allen die door de duivel overweldigd waren.” (Handelingen 10:38). De Vader gaat rond en doet goed. De Heer doet dat ook. Wij zouden dat ook moeten doen – aan allen, als we kunnen.

Denk even met me mee: Als een boeddhistisch stel gaat trouwen, of een Moslim stel, of een atheïst, denk je niet dat de Vader dat verbond van het huwelijk eert, ook al maakten ze dat voor een andere god/God, omdat de Vader probeert goed te doen aan alle mensen? Hij wil hen laten groeien in liefde, hen bewaren voor ontrouw en zonde, ook al kennen ze Hem niet, omdat Hij altijd goed doet.

Realiseer jij je dat wanneer iemand, al of niet een burger van het koninkrijk van licht of van duisternis zijnde, goed doet, vriendelijk is, de Vader zijn best doet die goede daad te eren en daarmee te werken?

Bijbelcultuur versus kerkcultuur
Dat wil dus zeggen dat wanneer iemand zijn hand opsteekt of naar voren gaat in een dienst, of het bijvoorbeeld naar God uitroept te midden van een crises, de Vaders reactie is goed te doen aan hen, of ze nu wel of niet met hem wandelen – en daar zal men verantwoording voor moeten afleggen op die laatste dag. Maar dat wil dus niet zeggen dat ze wedergeboren zij, ook al hebben ze God op een bepaald moment ervaren. Misschien keren ze naar Hem terug, misschien niet, maar Hij deed goed, zodat Hem op die laatste dag niets verweten kan worden.

Paulus definieerde een valse broeder of valse profeet heel anders dan de moderne kerkcultuur doet, en als we kijken naar wat de Bijbel werkelijk zegt wat de eigenschappen zijn van een ware gelovige en een valse, dan kunnen we aardig goed bepalen wie werkelijk wedergeboren werd toen dat gebed gebeden werd, en wie slechts een ervaring met de heilige Geest gehad heeft, maar onveranderd gebleven is.

En daar gaan we volgende week mee verder, tot dan, zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2014-09-20

Geestelijk Zijn versus een Christen Zijn – Deel 3

Dag allemaal,
Hier is iets om over na te denken – Alle discipelen van Jezus zijn gelovigen, maar niet alle gelovigen zijn discipelen. Een discipel is per definitie een ‘leerling’ en is geworteld in ‘discipline.’ Een gelovige zijn vereist geen groei, je hoeft niet te leren en je blijft geestelijk neutraal.

Begrijp je dat? Zeker als je begrijpt wat Jezus leerde toen Hij zei: “Niet iedereen die zegt: ‘Here, Here’, zal het koninkrijk der hemelen binnen gaan.”

Velen zullen tegen Mij zeggen Here, Here – zo velen begrijpen Jezus hier verkeerd
“Niet een ieder die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil Mijns Vaders, die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd en in Uw Naam boze geesten uitgedreven en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid.” (Mattheüs 7:21-23)

Veel christenen huiveren bij die woorden van Jezus, niet beseffend dat het onderwerp hier valse broeders is, en dat dit dus niet over hen gaat. Het onderwijs van Jezus begint eigenlijk al in vers 15: “Wacht u voor de valse profeten, die in schapenvacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven. Aan hun vruchten zult gij hen kennen. En na uitgelegd te hebben dat druiven geen dorens geven en vijgen geen distels, herhaalt Hij: “Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen.”

DAN zegt Hij, nog steeds over hen sprekend “Niet een ieder, die tot Mij zegt Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan.” Jezus zegt dat Hij hun openlijk zal zeggen: “Ik heb u nooit gekend! Gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid!” Helaas geloven veel pastors en veel mensen wat deze valse gelovigen tegen de Heer zeggen, in plaats van wat de Heer zegt.

Nu vraag ik je – als Jezus zei dat Hij hen NOOIT gekend heeft, vertelt Hij dan de waarheid? Natuurlijk. Deze mensen waren nooit wedergeboren, zij bleven in hun zonde, dus zegt Hij tegen hen "Ik heb je nooit gekend."

Dus discipels, ontspan! Hij heeft het hier niet over jou! Als Hij zei dat Hij ze nooit gekend heeft, dan heeft Hij dat nooit gedaan, en zij Hem niet.

Maar Hij geeft ons wel richtlijnen hoe wij gelovigen beoordelen moeten die Jezus Heer noemen en beweren dingen in Zijn Naam te doen, maar nog steeds zondige levens leiden. Het is niet aan ons hun hart te beoordelen, maar wij mogen wel de vruchten van iemands leven beoordelen.

Deze mensen noemden Jezus Heer. Ze beweren geprofeteerd te hebben, demonen uitgeworpen te hebben, en vele krachten in Zijn Naam gedaan te hebben. De waarheid is wat Jezus zei, dat het werkers der wetteloosheid zijn en dat Hij hen nooit gekend heeft. Het woord 'wetteloosheid' houdt meer in dan alleen maar 'zonde'. In het Grieks betekent het 'wetteloosheid, en onrechtvaardigheid. Hun levensstijl is onrechtvaardig en zondig, dus zijn er doornen te vinden in plaats van vruchten.

We moeten niet hun hart beoordelen, maar we kunnen de vruchten van hun levens niet over het hoofd zien. Oordeel dat en gebruik je gezond verstand en vermijd zulk soort mensen, of trek je terug van hen.

Paulus ervaring met valse broeders
Handelingen 15:1-2 zegt dit: "En sommigen, uit Judea gekomen, leerden de broeders: Indien gij u niet besnijden laat, naar het gebruik van Mozes, kunt gij niet behouden worden. En toen er van de zijde van Paulus en Barnabas geen gering verzet en tegenspraak tegen hen ontstond, droegen zij Paulus en Barnabas en nog enigen van hen op zich tot de apostelen en oudsten te begeven naar aanleiding van dit geschil."

Dit is in overeenstemming met hoe Jezus zei dat relatie gebaseerd geloof (huiskerk) gedaan zou moeten worden, vanuit Mattheüs 18:15-20. Eén iemand gaat naar de ander waarvan hij denkt dat die in zonde is, en als die hem niet ontvangt, neemt hij 1 of 2 anderen mee, en worden zij ook niet ontvangen, dan brengen ze het naar de leiders. Dit gebeurde met Paulus, die zich niet wilde bekeren van wat anderen een zonde beschouwden, namelijk besnijdenis noodzakelijk achten, dus ging men naar de leiders in Jeruzalem.

Natuurlijk vond men dat Paulus correct was en deze mannen uit Judea waren fout, maar later schrijft Paulus over deze ervaring en zegt dan: "Daarna ging ik na verloop van 14 jaar weder naar Jeruzalem met Barnabas en nam ook Titus mede en ik ging op grond van een openbaring. En ik legde hun het evangelie voor dat ik onder de heidenen verkondig, afzonderlijk echter aan hen, die in aanzien waren, opdat ik niet vruchteloos liep of gelopen had."

Maar zelfs Titus, die bij mij was, werd, ofschoon hij een Griek was, toch niet gedwongen (door de Heer) zich te laten besnijden. Dat met het oog op de binnengedrongen <u>valse broeders</u>, lieden die waren <u>binnengeslopen</u>, om onze vrijheid die wij in Christus Jezus hebben, te bespieden, en zo ons tot slavernij te brengen…" Galaten 2:1-10

Paulus noemde hen in Galaten valse broeders, maar in Handelingen 15:1 kwamen zij uit Judea en gingen naar de apostelen om uit te zoeken wie er gelijk had, zij of Paulus. Ze waren valse broeders!

Dus diegene die in de kerk naast jou zit…
Deze mannen zaten bij alle anderen, luisterden ook naar Paulus in de huisbijeenkomsten. Zij waren in de huizen, bij de discipelen, aten met hen, gingen met hen om, spraken met mensen, maar met een verborgen agenda – Paulus zegt dat ze binnen geslopen waren; de term is dat van een spion, een verrader.

Iedereen die een tijdje mee is in huiskerk, kan getuigen van het feit dat er soms mensen zijn die een geheime agenda hebben. Misschien hebben ze een favoriete leer en denken ze toehoorders te hebben, of willen ze hun eigen 'groep' beginnen en zoeken ze uit wie ze eruit kunnen pikken om bij hen te horen, of nog erger. Maar dat maakt hen nog geen valse broeders.

Paulus noemt de mannen die hem beschuldigden, valse broeders, en nooit valse gelovigen. De mannen die Paulus beschuldigden en naar de apostelen gingen om te zien wie er nu gelijk had, geloofden mentaal in Jezus, maar hadden een levensstijl dat door Paulus beschreven wordt als dat van een spion en een verrader. Zoals Jezus zei, zulke mensen noemen Hem Heer – zonder twijfel kennen zij de Heilige Geest, maar Hij is niet in hen. Hoe vinden wij vandaag de dag die valse broeders en zusters? Gehoorzaam Jezus en beoordeel de vrucht van hun levens!

De werken van het vlees worden duidelijk vermeld in Galaten 5:19-21, en omvatten (als voorbeeld) seksuele zonden variëren van vrije liefde en overspel, tot seksuele perversie. Dus, gebaseerd op Jezus definitie, kan iemand een discipel zijn, iemand die de Heer kent, en een leven leiden en willen blijven leiden, in perverse sexuele zonden? Nee.

Ik heb het niet over iemand die uit de zonde komt, die vooruitgang boekt, maar met vallen en opstaan, in hun groei in Christus. Wij zijn allemaal in een proces dat we ons leven aanpakken en meer als Christus willen worden. Maar sommigen, die mentale gelovigen zijn, hebben geen intentie in Christus te groeien. Vrijmoedig beweren ze een …christen te zijn, maar willen niet veranderen.

Gebaseerd op wat Jezus zei, en wat ik je de volgende week laat zien, hebben deze mensen misschien wel een ervaring met de Heilige Geest gehad, Hem misschien wel gevoeld, of kennen ze Hem, of zijn ze in de buurt als Hij aan het werk is – maar dat wil nog niet zeggen dat ze waarlijk wedergeboren zijn, Geestvervulde discipelen van Christus, die Jezus kennen.

Weet je nog wat Jezus zei, in Mattheüs 7? Velen zullen Jezus Heer noemen, maar een wetteloos leven leiden. Weet je nog wat ik in het eerste deel vertelde? De gnostici vertellen mensen dat, zolang ze geestelijk zijn, ze kunnen leven hoe ze willen omdat het lichaam zo wie zo slecht is. Ze zijn zelf misleid. Dus luister naar hun woorden, maar doe wat Jezus zei – kijk naar hun levensstijl, de vrucht van hun leven. Zie je vijgen en druiven, of doornen? Jezus noemde doornen als voorbeeld, want als je te dicht bij hen in de buurt komt, doe jij je pijn! Blijf uit de buurt!

Er zijn gelovigen, en er zijn discipelen. Niet alle gelovigen zijn discipelen. Maar alle discipelen zijn gelovigen. Volgende week meer als we ons denken vernieuwen over wat Jezus en het Woord nu eigenlijk zeggen, en niet wat de populaire kerkcultuur zegt. We zullen hen kennen aan de vrucht van hun leven. Dus als hun mond één ding zegt, maar de vrucht van hun leven is het vlees, ren zo hard je kan naar de dichtstbijzijnde uitgang!
Volgende week meer, tot dan, zegen
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2014-09-27

Geestelijk Zijn versus een Christen – deel 4

Dag allemaal,
Ik heb het erover gehad hoe het kan dat mensen de Heilige Geest kennen en toch niet wedergeboren zijn, en haalde daarbij de uitspraak van Jezus aan, in Johannes 14:17: "…gij kent Hem. Want hij blijft bij (onder) u, en zal in u zijn."

Zij werkten met de heilige Geest in het genezen van zieken en uitwerpen van demonen
In Mattheüs 10:1-4 werden de discipelen door Jezus uitgezonden en gaf Hij hen macht om de zieken te genezen en om onreine geesten uit te drijven, dus kenden ze Hem door de genezingen en de demonen die uitgeworpen werden, alsmede door met Jezus om te gaan en Zijn bediening en leven te zien. Maar dat was allemaal nog vóór het kruis, dus was Hij nog niet in hen.

Dus is het ook vandaag de dag mogelijk dat mensen de Heilige Geest kennen doordat Hij bij hen is, of zij bij Hem in de buurt, of vanwege het feit dat iemand in hun leven WEL de Heer kent.

Neem als voorbeeld een onbekeerde echtgenoot/echtgenote. Diens wederhelft kan een Geestvervulde christen zijn, dus kent de onbekeerde wederhelft Zijn aanwezigheid, Zijn vrede, en zelfs beantwoorde gebeden, maar toch is Hij niet in hen.

Dat kunnen ook niet christelijke kinderen zijn in een huis waar 1 of beide ouders discipelen van Jezus zijn. De kinderen zijn misschien wel opgegroeid in de kerk, ze weten hoe ze moeten bidden, hun handen opheffen, hun hoofd buigen, maar ze hebben absoluut geen interesse in de God van hun ouders – en toch herkennen ze de vrede van de Heilige Geest, de beantwoorde gebeden van hun ouders, en Zijn tegenwoordigheid in hun huis en in de jeugdbijeenkomsten. Maar Hij is niet in hen.

Ik ken meerdere bedrijven waarvan een christen de eigenaar is, die ochtendbidstonden hebben voor hun staf, waar Bijbels op de tafels liggen, en er muziek op de achtergrond speelt en ik weet ook dat daar niet -christenen werken. Zij kennen de Heilige Geest omdat Hij bij hen op het werk is – maar Hij is niet in hen.

Dit gaat ook op voor een willekeurig aantal kerkgangers die week in, week uit naar de kerk gaan en de vrede die ze in de kerk ervaren wijten aan de Heilige Geest, en die mentaal geloven, maar Hij is niet in hen. En ik ken zelfs een aantal pastors/predikers/dienaars die full time in de bediening zijn, terwijl Hij niet in hen is.

Zijn zij charismatisch?
Vorige week heb ik het over Mattheüs 7:15-23 gehad, waar Jezus spreekt over valse broeders/profeten. Hij zegt dat velen op de laatste dag tot Hem zullen zeggen dat ze geprofeteerd hebben, demonen uitwierpen, en vele krachten gedaan hebben in Zijn Naam. Maar Hij zal hen dan openlijk zeggen dat Hij hen nooit gekend heeft, en dat zij werkers der wetteloosheid waren.

Heb je opgemerkt dat beweringen geprofeteerd te hebben en demonen uitgeworpen te hebben, charismatische trekjes zijn? Welke andere geloofsrichting dan de charismatische profeteert en werpt demonen uit, buiten ons? Dus hier zien we dat er in ons midden valse broeders en valse profeten zijn, ook al beweren zij in de gaven van de Geest te bewegen. Nu ga je vast de volgende keer dat je samenkomt, in een kamer of in een kerkgebouw, om je heen kijken, nietwaar?

Voorbeelden van gelovigen die geen discipelen zijn
In Handelingen 8 hebben we het voorbeeld van Simon de Tovenaar, uit Samaria. Filippus ging naar Samaria, predikte Jezus, en velen in die stad werden genezen en bevrijd en gingen in de Heer geloven.

Simon de Tovenaar geloofde ook en werd gedoopt, in hoofdstuk 8:13 – hij geloofde in Jezus en liet zich dopen! Maar toen Petrus en Johannes uit Jeruzalem kwamen en de nieuwe gelovigen de handen oplegden om de Heilige Geest te ontvangen, bood Simon Petrus geld aan, zodat hij ook anderen de handen zou kunnen opleggen voor het ontvangen van de Heilige Geest.

Petrus zei dit tegen hem: "Uw geld zij met u ten verderve, daar gij gemeend hebt de gave Gods voor geld te kunnen verwerven. Gij hebt part noch deel aan deze zaak, want uw hart is niet recht voor God! Bekeer u van deze boosheid en bid de Here, of deze toeleg van uw hart u moge vergeven worden; want ik zie, dat gij gekomen zijt tot een gal van bitterheid een warnet van ongerechtigheid." (Handelingen 8:20-23)

Simon de Tovenaar geloofde en was in water gedoopt – maar Petrus zei dat zijn hart niet recht voor God was, en dat hij nog steeds in zonde gevangen zat. Hij vertelde hem dat hij part noch deel aan deze zaak had. En toch geloofde hij en was hij gedoopt. Ken jij iemand die zei te geloven, die gedoopt was, maar waarbij niets in zijn leven veranderde? Kan het zijn dat zij de Heilige Geest kenden omdat ze met jou omgingen, in de kerk kwamen, maar was Hij feitelijk nooit in hen?

Aanbidders
In Johannes 4 spreekt Jezus met een Samaritaanse vrouw, dus sta mij toe dat ik wat achtergrond informatie over Samaritanen geef, omdat dit belangrijk is, als we willen begrijpen wat de Heer tegen haar zij. Nadat koning Salomo stierf, werd Israel in 2 koninkrijken verdeeld: Israel en Juda. De twee zuidelijke stammen werden 'Juda' genoemd, en bestonden uit Juda, Benjamin en een aantal vanuit de

andere 10. Zij woonden in Jeruzalem en Judea en bleven aanbidden volgens de richtlijnen van Mozes.

De 10 noordelijke stammen, werden 'Israel' genoemd. Zij wilden niet naar Juda gaan om in Jeruzalem te aanbidden, dus zetten zij hun eigen priesterschap op in hun hoofdstad Samaria. Jaren later werden de 10 noordelijke stammen gevangen genomen door Assyrie, en veel Joden kwamen ergens anders in hun koninkrijk te wonen, terwijl mensen uit andere landen werden geïmporteerd en in Samaria kwamen te wonen. In de loop der tijd trouwden de Joden die daar woonden met deze buitenlanders, en in de tijd van Jezus werden de half-bloed Joden van Samaria gehaat door de volbloed Joden uit Jeruzalem en Judea.

Jezus zei tegen de vrouw bij de bron, in Johannes 4:22:
"Gij aanbidt wat gij niet weet; wij aanbidden wat wij weten, want het heil is uit de Joden." Merk op dat zij een aanbidster was van wat zij dacht wie God was, maar ze was niet wedergeboren. Ken jij mensen die aanbidden 'wat zij niet weten'? Ze zijn religieus, maar niet wedergeboren.

Andere religies in de wereld hebben aanbidders; zij weten niet wat zij aanbidden, want het heil is, zei Jezus, uit de Joden. Jezus dacht dus overduidelijk niet dat mensen wel gered zullen worden als ze aanbidden en goede mensen zijn. Zij weten niet wat ze aanbidden, dus is Hij niet in hen.

Lydia
In Handelingen 16:14 gaat Paulus naar Filippi en voegt zich bij een aantal Joodse vrouwen die bij de rivier aan het bidden waren. Eén iemand ontving Jezus. Er staat geschreven over Lydia: '…een purperverkoopster uit de stad Tyatira, die God vereerde, hoorde toe, en de Here opende haar hart, zodat zij aandacht schonk aan hetgeen door Paulus gezegd werd…en toen zij gedoopt was…"

Lydia was een Joodse en ze vereerde God. Bovendien was ze een biddende vrouw – maar ze was niet wedergeboren, pas toen ze naar Paulus luisterde die over Jezus vertelde, en ze daarop reageerde. Dus het wil nog niet zeggen dat iemand die bidt en de God van Israel vereert, wedergeboren is.

We moeten ons afvragen waarom de Bijbel duidelijk aantoont dat er mensen zijn die religieus zijn, die zelfs de God van Israel aanbidden, en toch niet de Heilige Geest in hen hebben, en waarom onze moderne kerkcultuur deze dingen niet duidelijk onderwijst?

Gedeeltelijk komt dit omdat de kerkcultuur zich richt op het wedergeboren krijgen van mensen, terwijl Jezus ons feitelijk nooit vertelde dit te doen! Hij zei dat we discipelen moeten maken! Wat is het verschil?
Dat komt de volgende week.
Tot dan, zegen,

John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2014-10-04

Geestelijk Zijn vs Een Christen Zijn – Deel 5

Dag allemaal,
Hoe is het zover gekomen dat de kerkcultuur zich richt op de 'wedergeboorte' in plaats van op het maken van discipelen?

Vorige week deed ik de uitspraak dat Jezus ons nooit gezegd heeft mensen te bekeren. Dat is waar. Op een avond had Hij een persoonlijk gesprek met een man, Nicodemus genaamd, in Johannes 3, waarin Hij uitlegt wat er gebeurt als iemand tot geloof komt, met de bedoeling een discipel te worden. Hij vergeleek dit met opnieuw geboren worden, maar dan door de Geest van God en niet in een natuurlijke geboorte.

Dit was een privé gesprek tussen Jezus en 1 man, en dit was niet een onderwijs. Je vindt nergens een gelijkenis aan de massa verteld, over een wedergeboren mosterd zaadje. Er is ook geen 'Bergrede over de Wedergeboorte Opdracht.' Het was een privé gesprek, laat op de avond, tussen 2 mensen en nooit is dat gesprek herhaald of is er over uitgeweid als een algemene lering of opdracht, noch vinden we het terug in de andere evangeliën of brieven.

En toch is er een hele kerkcultuur omheen gebouwd: mensen wedergeboren krijgen, met het doel de 'deal' te sluiten door iemand het 'zondaarsgebed' te laten bidden. FOUT! DAT IS NIET DE BIJBEL.

Wat heeft Jezus nu werkelijk gezegd?
"Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde…
Leert hen onderhouden (te observeren en te doen – Eng Bijbel) al wat Ik u bevolen heb…"

In Handelingen 2, toen Petrus op de Pinksterdag sprak, vroeg hij toen of iedereen 'zijn hoofd wilde buigen en ogen wilde sluiten' en men samen een gebed wilde bidden (met de 120, zodat niemand zich ongemakkelijk zou kunnen voelen) om aldus wedergeboren te worden? Toen Petrus naar het huis van Cornelius ging, in Handelingen 10, om hen over Jezus te vertellen, vroeg hij toen om de handen op te steken wie een 'zondaarsgebed' wilde bidden, om aldus tot geloof te komen?

Nergens zien we dat ook maar één van de apostelen de wedergeboorte predikt, noch mensen leidt in een zoeker vriendelijk, niet gênant 'zondaarsgebed'. Het zondaarsgebed is een lering door mensen bedacht, waarvan men denkt dat het in de Bijbel staat, maar wat niet zo is.

De reden dat je het niet in de Bijbel ziet, is omdat de apostelen gehoorzaam waren aan Jezus. Jezus zei: "…leert hen te observeren en te doen al wat Ik u geboden heb," en in de Joods cultuur van die tijd is het automatisch dat het proces van discipelschap relatie gebaseerd is. Met andere woorden, men kan niet observeren en doen alles wat Jezus mij geboden heeft, tenzij ze mij observeren alles te doen wat Hij mij geboden heeft!

DAT is de Grote Opdracht; anderen Christus in ons te laten zien, zodat zij van ons kunnen leren. Paulus zei: Imiteer mij zoals ik Christus imiteer, en als mensen verbaasd zijn over zo'n uitspraak, laat dat zien dat men de cultuur van het koninkrijk van Jezus niet begrijpt. Paulus was louter de Grote Opdracht aan het aanhalen – observeer en doe wat ik observeer en doe. (1 Korintiërs 4:16, 11:1, Efeziërs 5:1, Philippenzen 3:17, etc)

Oosterse cultuur – Israëlische cultuur
De Israëlische cultuur is oosters. Daarom zeggen we dat Israël in het Midden Oosten ligt. China en Japan liggen in het verre oosten, maar Israël ligt in het oosten, het is oosters, oriëntaals. Daarom zien we daar gewoontes als het buigen vanuit de middel, bij Abraham tot aan de evangeliën. In sommige gevallen vallen mensen die Jezus ontmoeten, op de grond, als eerbetoon aan Hem, zoals we dat ook zien in het oosten bij een koninklijk hof-protocol. Antieke Chinese kunst laat zien dat hun leiders op stoelen zaten, gedragen door middel van draagstokken op de schouders van de dienstknechten, en we zien dat de Ark van het verbond, in het Oude testament, gedragen werd via draagstokken op de schouders van de priesters. Israël is Oosters.

Iets anders dat deel uitmaakt van de Oosterse cultuur, is het eren van de ouders en ouderen. De ouderen leren en onderwijzen de jongeren, en het nuttigen van een maaltijd in iemands huis is de hoogste vorm van gemeenschap dat er is.

Opnieuw gnostiek, het maken van valse broeders
De Griekse cultuur echter is niet gebaseerd op relaties, maar op ideeën, concepten en het is gebaseerd op mentaal vermogen.

Toen Paulus in Athene Griekenland, was, in Handelingen 17, predikte hij Jezus net zoals hij dat overal gedaan had. Maar deze keer lachte men hem uit toen hij noemde dat Jezus uit de dood was opgestaan, en anderen vroegen hem de volgende dag terug te komen om meer te vertellen over zijn opvattingen en ideeën.

Ze waren geenszins van plan in Jezus te gaan geloven, ze wilden gewoon nieuwe ideeën horen, nieuw onderwijs, om hun verwende oren en dagboeken met openbaring te vullen van deze nieuwe leraar. Met als gevolg dat we geen sterke groep gelovigen zien in Athene. Er is geen brief aan de Atheners. Men wilde gewoon ideeën horen.

Een stukje geschiedenis
Toen de gemeente meer Heidens/Grieks van cultuur werd, eind jaren 200, begin 300 na Christus, en minder Joods/Oosters, werd de gemeente meer intellectueel en minder relatie gebaseerd. De eerste 300 jaar kwam de gemeente in huizen bij elkaar, niet vanwege de vervolging, zoals sommigen veronderstellen, maar omdat de eerste gemeente in huis bestond uit Adam, Eva en de Heer, want waar 2 of meer vergaderd zijn, is Hij in hun midden. Hij bedacht thuis en het gezin. De vroege synagoges bestonden uit verschillende families die in huis bij elkaar kwamen, dus met Pinksteren zette men voort wat men gewoon was te doen, samenkomen in een huis. God is nooit weggegaan uit het huis en de familie, omdat het Zijn eerste en voornaamste manier is om openbaring en de kennis van God in de aarde te brengen.

Tegen 300-400 na Christus was het christendom gelegaliseerd en christenen moesten hun huizen verlaten om samen te komen in voormalige heidense tempels, terwijl er ook nog steeds heidense tempels in gebruik waren, die gehoorzaal en podium gestructureerd waren. In die structuur had een enkele priester de leiding, vandaar dat de functie van pastor verheven werd, voor de eerste keer in de geschiedenis, om de stem van God te zijn, week in week uit.

In plaats van participatief van nature te zijn, zoals de huisbijeenkomsten waren, was het nodig in de gehoorzaal dat 1 persoon sprak, die ideeën en concepten met de mensen die vergaderd waren, deelde. Ideeën vanaf het podium vereisen geen relatie met iemand, want het zijn slechts principes, concepten, gedachten over hoe dit of dat probleem aan te pakken. Notities worden gemaakt, schriften gevuld, maar dit zijn slechts ‘nieuwe openbaringen,’ en niet iets dat uitgeleefd is in relatie met anderen.

Zo komt het dat er nadruk ligt op ‘wedergeboren’ worden, en niet op het maken van discipelen. Voordien hield een discipel zijn in dat je wedergeboren was. Maar toen men te maken kreeg met het Griekse denken en ideeën en concepten vanaf een podium, in plaats van in huis en gedemonstreerd via het gezin hoe met God te leven en te wandelen, werd de wedergeboorte een op zichzelf staande leer en gescheiden van het proces van discipelschap.

Eerste relatie is met de Heer, en vandaar verder
Als het evangelie ontleed wordt in ideeën en concepten zonder dat deze ingebed zijn in het proces van discipelschap, eindigen we met een lichaam van Christus dat ziek is, dat gewend is ideeën binnen gelepeld te krijgen en dat weinig tot geen praktische kennis heeft hoe met God in die concepten te wandelen. Mensen die hongerig zijn naar God, willen meer, maar weten niet waarom. Hun hoofden zitten vol met Gods concepten, maar waarom zijn ze niet blij? Waarom voelen ze zich zo leeg?

Velen in het lichaam van Christus ontdekken dat ze een honger naar God hebben, al gaan ze naar de kerk. Ze hebben er genoeg van gevoed te worden met concepten en principes, die ze vele malen gehoord hebben; ze zoeken relaties en echt ‘vlees’ in hun geloof.

“Leert hen te observeren en te doen al wat Ik u geboden heb” vereist dat je in mij ziet wat hij mij geboden heeft. De Grote Opdracht gaat over wandelen met God binnen relaties, beginnend bij de enkeling thuis en van daaruit naar natuurlijk bestaande relatiesferen – familie, vrienden, buren, collega’s – zoals we dat zien in de evangeliën en de Nieuw Testamentische brieven.

Volgende week zal ik profetische dingen delen die de Heer dit jaar genoemd heeft over wat Hij in het lichaam van Christus aan het doen is, en wat we de komende jaren zullen gaan zien, en dat zal deze serie samen binden.
Tot dan!
Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
Mail naar cwowi@aol.com

2014-10-11

Geestelijk Zijn vs een Christen – Deel 6

Dag allemaal,
Ik begin met het samenvatten van deze serie, daarna zal ik delen wat de Heer verteld heeft voor het Lichaam van Christus.

In deze serie heb ik het over geestelijke mensen gehad:
Mensen die zichzelf een christen noemen, maar het niet echt zijn. Jezus zei dat er op de laatste dag velen zullen zijn die Hem Heer noemen en beweren in de charismatische gaven bewogen te hebben, zoals het profeteren en het uitwerpen van demonen, en tevens beweren dingen voor Hem gedaan te hebben, en toch zal Hij tegen hen zeggen dat Hij hen nooit gekend heeft, en dat zij in werkelijkheid onrechtvaardige levens geleid hebben.

Ik heb het over Gnosticisme gehad, wat we vandaag de dag overal om ons heen zien. Het is het geloof, door demonen geïnspireerd, dat iemand geestelijk kan zijn, in Jezus kan geloven, en toch een zondig leven kan leiden, omdat het lichaam slecht is en de geest goed en gered, dus als wedergeboren christen kun je zondige levens leiden. Dit houdt in dat er mensen onder ons zijn die beweren charismatisch te zijn, die beweren te profeteren en demonen uit te werpen en goede dingen voor de Heer te doen, maar Hij kent hen niet, volgens het onderwijs van Jezus in Mattheüs 7:15-22.

Ik heb een beetje geschiedenis gedeeld, over hoe de Grote Opdracht gebaseerd is op relaties, op het observeren van anderen en het doen van wat Hij ons geboden heeft te doen, en hoe toen de gemeente niet meer in huizen samen kwam, maar in een gebouw, het Griekse denken de overhand kreeg waardoor relatie gebaseerde kennis veranderd werd in concepten en principes. En zo komt het dat we 'gelovigen' hebben die niet werkelijk wedergeboren discipelen van Jezus zijn.

Als iemand werkelijk wedergeboren is, geeft het Nieuwe testament aan dat er een verandering in hun leven plaats vindt, naar mate men meer als Christus gaat worden. Als je kijkt naar de zonden die in Efeziërs 4 opgenoemd worden, dan zie je dat zij worstelden met o.a. sexuele zonden en stelen, dus mag het duidelijk zijn dat iemand een christen kan zijn en toch worstelt met zonde. De belangrijkste indicator echter is vooruitgang en groei in de worsteling deze zonden te overwinnen.

Als iemand beweert een christen te zijn, en nochtans een zondige levensstijl heeft, zegt Jezus dat we mensen moeten oordelen door naar de vrucht van hun leven te kijken. Je oordeelt niet hun hart, maar de vrucht van hun leven.

In 1 Johannes 3:1-3 staat: "Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen; maar wij weten dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien gelijk Hij is. En een ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is."

Er zijn er velen die geestelijk zijn, beweren de Heer te kennen, maar die echter hun levens niet reinigen, omdat ze die hoop zelf niet hebben – hun levensstijl en groei als mens en als christen motiveert hen niet de Heer te willen zien. Ze houden van de wereld en alles wat de wereld biedt, en willen meer als de wereld worden, niet als Hem.

Mensen vragen zich af en dolen rond…
Ongeveer 10 jaar geleden was het, in één van onze huiskerk bijeenkomsten. We waren in aanbidding en ineens kwam de Heer binnengelopen door de gesloten schuifdeuren, aan mijn rechterkant. Ik zat tijdens de aanbidding en Hij stond naast mij.

Onmiddellijk begon Hij te praten over wat ik de komende jaren in het lichaam van Christus zou gaan zien, maar terwijl Hij aan het praten was, stond een vrouw op en begon vanuit haar hart uit volle borst een aanbiddingslied te zingen, maar haar stem klonk alsof iemand met zijn nagels over een krijtbord kraste – verschrikkelijk! Zij had een stem die alleen haar douche mocht horen, en het leidde erg af.

Ik onderbrak de Heer en vroeg of Hij haar wilde zeggen stil te zijn, zodat ik mij op Hem kon concentreren. Misschien klinkt dat nu ongelooflijk ongevoelig of erg vrijmoedig, maar als je in de Geest bent, lijkt het zo natuurlijk en gewoon dat je niet beseft dat je in de Geest bent, en als je bij Jezus in de

buurt bent, is dat net zo ontspannen alsof je bij je beste vriend bent. Daarom stelde Petrus op de berg der verheerlijking voor een tent te bouwen voor Mozes, Elia en Jezus en de 3 die bij Hem waren – Het lijkt allemaal zo gewoon dat je niet in de gaten hebt dat je in de Geest bent.

De Heer antwoordde: “Dat doe Ik niet, want jij weet niet waar ze uitgekomen is en doorheen gegaan is, en zij aanbidt Mij vanuit haar hart. Haar stem klinkt voor Mij prachtig, en Ik stel voor dat jij je hart aanpast, zodat haar stem ook voor jou mooi klinkt.” Au! “Het spijt me, Heer, U heeft gelijk. Gaat U verder.”

En hij sprak verder over hoe mensen hun kerken zouden gaan verlaten, omdat men op zoek is naar vervulling in Hem en het niet kan vinden. Hij zei dat vriendschappen verbroken zouden worden omdat sommigen zouden blijven en anderen weg zouden gaan, maar Hij zei dat velen van hen die hun (traditionele) kerk zouden gaan verlaten, weg zouden gaan zonder dat men wist wat men daarna zou moeten doen, alleen te weten dat men daar niet meer kon blijven.

De afgelopen 10 jaar hebben we dat bij veel christenen zien gebeuren. Christelijk nieuws laat weten dat de traditionele kerk hun leden kwijtraakt enzovoorts, en mijn email box is vol met mensen die online op zoek gaan om te weten wat ze nu moeten doen, of ze horen over ons en over huiskerk in het algemeen.

Tot nu toe heeft de Heer mij in 2014 zes keer bezocht, waarvan 3 keer in een bijeenkomst waar anderen Hem ook zagen of voelden of wisten dat Hij daar was, en de andere 3 keer waren rechtstreeks aan mij gericht. In elk van deze 3 en 1 van de keren in een huiskerk, sprak Hij over het lichaam van Christus nu. De eerste keer dit jaar zei Hij wat ik zo zal vertellen, en iedere keer heeft Hij diezelfde boodschap herhaald, wat wil zeggen dat dit belangrijk is. Je kunt dat vergelijken met de Evangeliën, waar Hij zegt: “Voorwaar, voorwaar,” wat wil zeggen dat wat er komen gaat, erg belangrijk is. Hij herinnerde mij aan dat bezoek van 10 jaar geleden en zei daarna:

“Hoor wat de Geest spreekt tegen de gemeente. De tijd komt en is nu, dat Mijn mensen moeten weten bij wie zij horen.” Ik vroeg naar een voorbeeld uit de Schrift om te weten wat Hij bedoelde, en Hij zei: “In handelingen 4:23, toen Petrus en Johannes bevrijd werden, gingen zij naar de hunnen. Zij wisten bij wie ze hoorden.”

“Het seizoen is nu voor mijn volk te weten bij wie ze horen. Ze hebben de tijd gehad (de afgelopen 10 jaar) hier en daar te zwerven, om rages te onderzoeken die opkwamen en weer verdwenen en om, in veel gevallen door een proces van eliminatie, te weten wat niet voor hen is. Velen hebben rondgedoold, zoekend waar zij bij horen, om meer tot de ontdekking te komen waar zij niet bij horen dan waar wel.”

“Velen van hen die de afgelopen 10 jaar rondgezworven hebben zijn nu klaar voor het echte, want zoals Ik jou die februari vertelde ‘Zoals het in het begin geweest is, zo zal het ook nu zijn, Ik ben aan het werk in relaties.’
Dit houdt in dat het tijd is voor Mijn lichaam om op te groeien en te weten wat geloof is, om Mij te kennen, te weten wie ze zijn en wat ze geloven. Dit is een seizoen van groei voor velen in Mijn lichaam, want er komen tijden aan in het westen dat velen die dachten te weten wat geloof is, ontdekken zullen dat zij niets over geloof wisten, slechts formules en rituelen. Want zij die een oor hebben om te horen zullen hun tijd vooruit zijn en zijn voorbereid, anderen zullen het moeilijk krijgen, omdat ze achter bleven in wat ze wisten verondersteld waren te doen.”

Meer daarover in mijn nieuwsbrief, zo rond de 20e van deze maand, plus een ander woord dat Hij gaf, maar voor nu…

Geestelijk zijn versus een Christen zijn
Het is tijd voor het lichaam van Christus om het geestelijk doen achter ons te laten om echt, nederig, zeker in Christus te worden; om altijd gewillig te willen zijn te leren en zich aan te passen en te veranderen. Toen Jezus zei, in Mattheüs 25, dat Hij bij Zijn wederkomst kijkt naar wie de hongerigen gevoed heeft, de dorstigen te drinken gegeven heeft, wie de naakte gekleed heeft, de zieken en de gevangenen bezocht, was de context ‘ons’ – huis gebaseerd, familie gebaseerd, echte mensen – Hij zei niet dat een afdeling van een gemeente dit gedaan heeft, of een programma van de kerk, of een kledingbeurs in de kerk. Hij zei dat WIJ die eenvoudige taken doen van het zorgen voor mensen in

nood met wie we in relatie staan. Het is eenvoudig, nederig, en heel erg zoals onze Heer is, als wij onze levens afleggen voor elkaar.

Geestelijke mensen vinden zichzelf te verheven om die dingen te doen, want zij weten te veel, zijn zo geestelijk en ze beargumenteren eindeloos hun punt, verontschuldigen zich nooit, nemen niet de hogere weg omwille van de vrede. Discipelen van Jezus blijven uit de buurt van arrogantie, doen daar niet aan mee al kan dat inhouden dat er slecht over hen gedacht wordt. Zij willen slechts meer op Christus gaan lijken.

Het seizoen is nu, zoals de Heer dat consequent dit jaar gezegd heeft, om te weten bij wie we horen, om serieus over ons geloof te zijn, en serieus over onze relaties. Maak discipelen door hen ons leven te laten observeren en alle dingen te doen die Hij ons geboden heeft te doen.

Volgende week een ander onderwerp,
Tot dan, zegen
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com